

konfirmationstalehjælp.dk

Kære Alma. Kære Al.

Kære familie, venner og alle jer, der er kommet for at fejre i dag.

Jeg står her som din faster og fadder, og jeg prøver at lyde rolig.

Indeni er jeg til gengæld en blanding af stolthed, rørthed og en lille smule nervøsitet – sådan en rar nervøsitet, som man får, når noget virkelig betyder noget.

For mig startede denne dag faktisk for fjorten år siden.

I samme kirke. Sankt Pauls.

Da du blev båret ind, helt lille og helt afhængig af os andre, og vi sagde ja på dine vegne.

I dag står du selv her – 14 år, modig, nysgerrig, musikalsk – og du siger dit eget ja.

Og jeg kan mærke, at mit fadderhjerter næsten ikke kan være i kroppen af taknemmelighed.

Jeg husker din dåbsdag som lys og latter, og jeg husker, hvordan du altid, helt fra begyndelsen, havde sådan et vågent blik.

Alma, du kigger på verden som om den er en bog, der lige er begyndt – og du vil læse hver eneste side.

Det er en gave. Og den gave – din nysgerrighed – gør allerede verden omkring dig større.

I dag er vi i kirke, og jeg ved godt, at det ikke er nogen prædiken, jeg holder.

Men jeg vil gerne dele ordene, der har fulgt os frem til i dag, og som passer så godt til dig:

Jesus siger i Mattæus-evangeliet: I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys for at sætte det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. Således skal jeres lys

skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres Far i himlene.

Alma, det her handler ikke om at være perfekt.

Det handler om at være lys.

Og det har du allerede været - i krea-klubben, hvor du fik andre med på ideer, der begyndte med "hvad nu hvis vi..."

I minikonfirmand, hvor du spurgte præsten: "Må man tvivle, og stadig tro?" - et af de modigste spørgsmål, man kan stille.

Og hjemme hos bedsteforældrene, hvor du midt i julesalmerne lige skifter til trestemmig harmoni, får os alle til at synge lidt højere, og - ja - lidt mere falsk. Men med glæde.

Det er også lys.

Du har en evne til at få andre med.

Ikke ved at råbe højest, men ved at se mennesker.

Jeg har set dig opdage hende i hjørnet, der ikke kendte nogen, og jeg har set dig standse op, lægge din hånd på hendes arm og sige: "Kom, du kan sidde ved siden af mig."

Det er ikke dramatisk. Det er bare godt.

Og den slags godt er præcis det, verden mangler.

Jeg ved, du har et jordnært forhold til tro.

Ikke så meget store ord, men stille handlinger.

Du beder måske ikke lange bønner hver aften - men du vender tilbage til det, der holder.

Du ved, hvordan det føles at stå her i kirken juleaften, mærke varmen fra familien og traditionerne, synge velkendte salmer, og tænke: "Her er der ro."

Du har rødder her. Rødder i et fællesskab, der i generationer har givet os et sted at høre til.

Vi kommer trofast jul og påske - og det er måske ikke hver eneste søndag.

Men når vi kommer, ved vi, at vi lander i noget, der bærer. Og du har båret med.

Jeg vil gerne fortælle om en lille scene, som du sikkert har glemt, men som jeg

ikke glemmer.

[Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjalp.dk](https://konfirmationstalehjalp.dk)

Vi skulle til krea-klub i kirken.

Du havde fået idéen, at I skulle lave små lys-globes af glas og papir.

Det endte med glitter i hele menighedssalen. Jeg hoster glitter endnu.

Men lige dér, hvor alle var trætte, og det ikke lige ville lykkes, sagde du: "Lad os prøve på en anden måde. Det behøver ikke blive perfekt for at være smukt."

Alma, den sætning er guld.

Den er også tro.

Det er sådan en s

Denne tale blev lavet med konfirmationstalehjalp.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på konfirmationstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk